

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Quartus. Remittente lumine transformationis, descensus in profundo habitationem constituit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

Gloria, & potestas in secula seculorum. ac si diceret, ô pia anima, quam completa est illa latititia, & Dei perfecta laus, in qua vnanimi consensu, omnia quæ sunt, Deum benedicunt; non tantum ista, quæ ex natura sua perfectiora, eleuata, & in cœlo sunt; sed etiam media, quæ scilicet super terram sunt; imò etiam infima, quæ nimirum sub terra sunt: quin imò etiam illa, quæ in mari sunt, & infatigabili commotione agitantur. ita, vt aspectus ille mentis, ad euagationem pronus, & molestia, quæ ex distractionibus oriri, & tanquam in mari tumultuoso animales appetitus inquietare solet, adhuc in plena quieta, silentio, ac fruitione persistant; licet spiritus diuini, & spiritus proprii regionem iam supra se deseruerit, & ad illa, quæ sub terra, & inferioris sunt situs indies magis descendat. quo ita nimirum discat, Diuinitatis extensionem vbique, & à quacunque re (pro cuiusque conditione) honorem, & gloriam exigere, solemne suum oriri facere super omnes interioritatis modos, quibus omnibus mobilibus mobilior sapientia, sapida illa fruitione se communicare voluerit; æquè amicè, ac familiariter in infimis, ac in medijs, quam summis. plena ergò illa conformitas interioritatis, ad inferiorem hunc descensum hoc præstat; vt & hic diuina maiestas adsit, bonitatisque suæ vitales bene-afficientias distribuat; non

obstante eo quod regiones tam spiritus diuini, quam spiritus proprii, supra se disparuisse agnoscat.

Ad actus exercitium autem quod attinet, ipsa conformitas, & consensus in descensum, seu profundioris mentis situm, extensionemque, & quidquid simul vitalis in Deo bene efficientiæ possederit; hoc ipsum totum, & simul, vt præambulum, & imperfectum quid deserat; dein, vt poterit, amica, ad Eum, qui his longè præstat tendentia, secundum adæquatum visum, & motum, id est, vt non plus amet, quam intelligat, nec plus intelligat, quam amet; mentale exercitium instituat, & silentiosa admodum, ac subtili vita in Deo viuat, alatur, eorum quæ circa se sunt oblita. & hæc quanta industria, & ad interiores vicissitudines conformitate fieri debeant, consequenter dicemus.

Remittente lumine Transformationis, descensus in profundo habitationem constituit.

ARTICVLVS QVARTVS.

Vid lucidius a sole, & ipse deficiet.
 Q ac si diceret, ô pia anima, licet quis vixerit multis annis, & in his omnibus delectatus fuerit, meminisse debet tenebrosi temporis; quodque omnia

omnia sub cœlo suis concludantur spatijs, ac naturalis inconstantia iura obseruent, idque ad ipsius solis vsq; splendorem, qui in tempore suo deficiet; quamuis ipso lucidius nihil sit in tota mundi machina. & pari quidem modo circa tua interiora fieri debere obserues velim; licet enim dum in summa spiritus diuini, & media spiritus proprii regione non posses credere vnquam futurum eiusmodi, quem ab aliquo tempore, & nunc maximè sentis, super splendentis diuinæ illustrationis defectum; hoc ipsum tamen præsens remissio, & inferior in quo habitas, viuis, & operaris, mentalis situs, satis in praxi euincit; ita vt sub collecta ratione, & eo modo, quo Deus paruus esse dicitur, humili, & intra teipsam absconditè, ceu in centro, & puncto in infinitum diuisibili; te ei coniungere habeas, cuius circumferentia nusquam, & centrum vbique est. & certè vt hoc ipsum experiaris, quod scilicet diuina circumferentia sit nusquam, cum iam eius extensio, (siuè secundum altitudinem, siuè sublimitatem, seu excedentem magnitudinem accipiatur) disparuerit, centrum autem eius sit vbique; hoc nusquam melius, & ad viuum perfectius experiri licebit; quam hoc loco, quando lumen Transformationis, ex continuo descensu remississe, diutina experientia repertum fuerit; ita vt in præsentiarum habitationem tuam, in ipso profundo constituere debeas: in quo etiam quantò intimius visum, circumferentiam, & quidquid in sanctis

a Psal. 44.

imaginibus (quæ diuinæ essentia quasi particulae quædam resulant) inuenitur, depresseris; tantò pacatiori silentio in centro spiritus tui, punctum infinitum, & indiuisibile diuinitatis, vitali gustu, benignè suscipies.

Quod ergò remittente lumine Transformationis, ex continuo descensu in profundo habitationem tuam constituas, & circa Deum sub collecta ratione procedas, & prout Paruus consideratur, hoc ipsum totum sit tantum præambulum, imperfecta operatio, proxima tamen dispositio ad exercitium actus. pro quo (postquam hæc omnia deserueris) silentiosè, & spiritali visu, illum qui his omnibus longè præstat, intuearis, eiusque pulchrum videndo, & bonum amando; vt potes, intimè oportet constringas, & constringendo renoues, foueas, ac fruaris, idque sub collecto Nunc, & Paruo, ad minima quæque: pro vt constabit ex sequentibus,

Obumbratione fruitionis silentiosè in abyssu interioritatis paulatim disparente, spiritus admiratio subsequitur.

ARTICVLVS QVINTVS.

Abyssus a abyssum inuocat in voce cataractarum tuarum. Ac si diceret, ô pia anima, sicut ille, qui in profundissimam vallem descendere habet, cum aliquo tempore ad inferiora deuenierit; ille quidem si supra se aspiciat, se ad profunda descendisse videbit: at si ad inferiora oculos dirigat, abyssum aliam sibi

li

sibi